

Γιώργος Μουργής

Ενώ το αυγό του φιδιού έχει εκκολαφθεί, με χιλιάδες οχιές να πουλάν εθνικισμό και πατριδοκαπηλία, ξερνώνοντας ακροδεξιά ρητορική και καθαρά ναζιστική/χιτλερική μισαλλοδοξία.

Ενώ ο Παύλος Φύσσας από τον τάφο του ζητάει τη δικαίωσή του, ο φονιάς του είναι σπίτι του και οι συνεργοί του κυκλοφορούν ελεύθεροι, πρωταγωνιστές σε νέες δολοφονικές επιθέσεις, συνεπικουρούμενοι από τις δυνάμεις καταστολής.

Ενώ χρησιμοποιούνται δύο μέτρα και δύο σταθμά ανάμεσα στον Κασιδιάρη και Λαγό, που υπό όρους αποφυλακισμένοι συμμετείχαν πρόσφατα ανενόχλητοι σε επεισόδια στο Πειραιά σε συγκέντρωση μίσους κατά των προσφύγων και τον Σακκά όπου όταν κοιμήθηκε στην σύντροφο του κι όχι στο σπίτι του, όπως όριζε η εντολή αποφυλάκισης του, συνελήφθη και οδηγήθηκε στη φυλακή.

Ενώ η σημειολογία της επανεμφάνισης των ταγμάτων εφόδου αλλά και η φυσική παρουσία των κατηγορουμένων στη διαβόητη, πια, δίκη της Χρυσής Αυγής όχι μόνο δεν είναι τυχαία, αλλά δίνει και το εμφατικό στίγμα του προβοκατόρικού ρόλου που θέλουν να διαδραματίσουν.

Ενώ δημιουργούν κλίμα προκλητικής όξυνσης, την κρίσιμη ώρα της ανύπαρκτης διαχείρισης στις «δομές» που κρατούνται οι πρόσφυγες, στη Χίο, στη Μυτιλήνη, στο Ωραιόκαστρο, στα Χανιά στη Λέρο, τη Καρδίτσα κ.λπ., μέσα σε φωνές μισαλλοδοξίας και ξενοφοβικής νεοφασιστικής ρητορικής.

Γίνεται πλέον αντιληπτό ότι ο Σύριζα ρίχνει την τελευταία του ζαριά χρησιμοποιώντας τον ακροδεξιό Καμμένο, που όπως διαφαίνεται θα φιλοξενήσει στα ψηφοδέλτιά του μαζί με κάνα δυο πολιτικά μειράκια των «ψεκασμένων», ώστε να ενισχυθεί η πολιτική παρουσία του χρυσαυγίτικου νεοφασιστικού μορφώματος, ευελπιστώντας ότι έτσι θα κόψει ψηφαλάκια, από τα δεξιά ή μη, του Κούλη.

Η σημερινή παρουσία Κασιδιάρη και το όλο σκηνικό της συμμετοχής αποτυπώνει το στίγμα, δια της σύνθεσης αυτής, του πλέον επικίνδυνου εθνικιστικο-δεξιού προσανατολισμού προς τα ακροατήρια που με ευήκοα ώτα παλαμοκροτούν σε κάθε άκουσμα τού: «πατρίς - θρησκεία - οικογένεια».

Η ανατομία του νεοφασισμού, στη χώρα όπου το πολιτικό προσωπικό παρίσταται σε επισκέψεις που από τη μια νομιμοποιούν την παρουσία υπόδικων μελών εγκληματικής οργάνωσης και από την άλλη ενισχύουν τάχα το εθνικό φρόνημα, αποτελεί εντός του αυτοαποκαλούμενου «συνταγματικού τόξου» το απόλυτο πλυντήριο, το απόλυτο ξέπλυμα των νεοναζιστών ώστε να ενταχθεί και «η μια σοβαρή χρυσή αυγή» εντός του.

Η φυσική ακολουθία: υποδοχή Ομπάμα, επικήδειος Κάστρο, εθνικιστικό- δεξιά βόλτα με σινούκ, θα συνεχιστεί αύριο το πρωί με «αριστερές κινηματικές καταγγελίες» των κομματικών τμημάτων της Κουμουνδούρου για τα οχτώ χρόνια από τον Δεκέμβρη της δολοφονίας Γρηγορόπουλου από τα όργανα της τότε κρατικής εξουσίας και καταστολής, για να κλείσει το βράδυ πάλι κατά πως φαίνεται, με το γνωστό κρεσέντο από τα παλικάρια του Τόσκα, στην αποκατάσταση της καθεστηκυίας τάξης.

Αντί επιλόγου:

Δύο διανοούμενοι σε διαφορετικούς χρόνους ο καθένας, προσπάθησαν να εξηγήσουν σημειολογικά τη σταδιακή επικυριαρχία του φασισμού στις ευρωπαϊκές κοινωνίες, μέσα από τα έργα τους.

Ο **Μπέρτολτ Μπρεχτ** στην «Όπερα της πεντάρας» και ο **Ίνγκμαρ Μπέργκμαν** στο «Αυγό του φιδιού».

Ο πρώτος με πλήρη συνείδηση περιγράφει την κατάρρευση της μεσοπολεμικής κοινωνίας.

Ο δεύτερος πολύ αργότερα, το 1976, αναφέρεται σε αυτήν ακριβώς την κατάρρευση.

Οι δύο τους προτείνουν μια ιδιαίτερα ευφυή και χωρίς καλλιτεχνική φαντασίωση, αποκωδικοποίηση της επικράτησης του φασισμού.

Ελάχιστες ουσιαστικές παράμετροι έχουν αλλάξει από τότε.

Το δικό τους «ζωντανό αφήγημα» παραμένει επίκαιρο μέχρι σήμερα.

Οι συμβολισμοί όμως με κυβέρνηση και παραγοντίσκους της, που δήθεν ευαγγελίζονται το όνομα της αριστεράς, δυστυχώς γίνονται ολοένα πιο επικίνδυνοι.

Το στοίχημα είναι να μην αποτελέσει αυτή η αριστεροφανής κατάντια, αυτή η ερμαφρόδιτη μετάλλαξη του Σύριζα, λόγο και αιτία αγιάτρευτης πληγής στο σώμα της όντως Αριστεράς.

Ο ακκισμός, η οίηση με την εξουσία και ο βαθύς παρενδυτισμός θα παραχώνει την Αριστερά ενταφιασμένη στην κοινωνική συνείδηση, με τον νεοφιλελευθερισμό και την ακροδεξιά να επιχαίρουν που τόσο καλά σε χρησιμοποίησε το σύστημα, όχι σαν πειραματόζωο παρά σαν το ίδιο το πείραμα της παρένθεσης προς γνώση και συμμόρφωση, μετατρέποντας την ελπίδα σε απόγνωση.

Και τότε θα είναι πολύ αργά για την ίδια την δημοκρατία και πολύ καλή αρχή για όσους νεοναζί Κασιδιάρηδες θα έχετε κατασκευάσει.

ΥΓ. Το γνωστό: *«Και με τον αστυφύλακα, και με τον χωροφύλακα»*, να σας θυμίσουμε μπορεί να παίζεται στο πολιτικό θέατρο της τομής σας με τον ακροδεξιό Καμμένο, σε βάρος του χειμαζόμενου λαού αλλά και οι δυο ανήκουν στα σώματα ασφαλείας του δικού σας υπουργού/στρατηγού...

Του καλού σας συνεργάτη, υπουργού Άμυνας και συντρόφου Πάνου, του έμεινε να παίζει με το τραινάκι για τον μικρό Αλέξη.

Τις φρεγάτες στο Αιγαίο τις έχει το NATO και τα αμερικανάκια του Τραμπ.

Ο ίδιος τέλος μπορεί να παίζει με κανένα σινούκ όπως σήμερα.

Και τα τρία πάντως είναι επικίνδυνα παιχνίδια...